Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-143
(mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 25 juli 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Waarborgfonds Motorverkeer, gevestigd te Rijswijk, verder te noemen Aangeslotene
Datum uitspraak	: 14 februari 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft gesteld dat Aangeslotene zijn schade, die is voortgevloeid uit een verkeersongeval, ten onrechte heeft afgewezen en alsnog tot vergoeding daarvan moet overgaan. De Commissie heeft geoordeeld dat er onvoldoende bewijs is geleverd door Consument ten aanzien van de gestelde toedracht van het ongeval. De vordering wordt daarom afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de reactie namens Consument op het verweerschrift.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft op 15 oktober 2017 met zijn motorfiets een aanrijding gehad met een onverzekerde auto.

2.2 Consument heeft op 18 december 2017 een beroep gedaan op Aangeslotene. Die partij heeft zijn schadevordering afgewezen. Op 19 december 2017 heeft Aangeslotene een aantal gegevens bij Consument opgevraagd, waaronder het kenteken van de wederpartij, getuigenverklaringen, een politierapport, een aansprakelijkstelling aan de onverzekerde en een volledig ingevuld schadeformulier.

2.3 Op 23 februari 2018 heeft Aangeslotene een herinnering gestuurd aan Consument om te reageren op het verzoek om informatie.

2.4 Twee getuigenverklaringen zijn op 6 maart 2018 via de website van Aangeslotene ingediend. Zij zaten samen op een scooter, die achter de onverzekerde auto reed.

2.5 Vervolgens heeft Aangeslotene op 12 april 2018 Consument nogmaals gevraagd te reageren op de brief van 19 december 2017.

2.6 Consument heeft op 18 april 2018 de aansprakelijkstelling van de onverzekerde wederpartij ontvangen. Uiteindelijk heeft Consument op 24 mei 2018 een ingevuld schadeformulier ten tijde van het ongeval gezonden aan Aangeslotene.

2.7 Uit de situatieschets op het schadeformulier staat aangegeven dat Consument op de verkeerde weghelft reed. Op grond van dit formulier is op 25 mei 2018 het verzoek om schadevergoeding door Aangeslotene afgewezen.

2.8 Consument heeft zich daarover beklaagd en aangegeven dat de tekening op het schadeformulier niet klopt en daarvoor verwezen naar de inhoud van de hierboven in overweging 2.4 aangehaalde getuigenverklaringen, waaruit zou blijken dat Consument ten tijde van de aanrijding (bijna) stil stond op zijn eigen weghelft.

2.9 Aangeslotene heeft op 14 juni 2018 besloten een toedrachtonderzoek te laten verrichten door Toedrachtonderzoek Nederland en heeft het proces-verbaal van de aanrijding opgevraagd. De politie heeft dit proces-verbaal als Kenmerkenmeldingen Plus toegezonden.

2.10 Op 13 november 2018 en vervolgens op 20 februari 2019 en 12 juni 2019 heeft Aangeslotene Consument meegedeeld dat het verzoek om schadevergoeding wegens onvoldoende bewijs voor de gestelde toedracht was afgewezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert € 4.700,- met wettelijke rente aan schadevergoeding, waarvan € 4.500,- aan de motorfiets en € 200,- aan de helm. Ook verzoekt Consument een proceskostenvergoeding.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Ten onrechte heeft het Waarborgfonds de schadevordering van Consument afgewezen.

Volgens Consument dient het door hem ondertekende schadeformulier buiten beschouwing te worden gelaten. Op dat formulier heeft Consument, behoudens zijn handtekening, niets ingevuld. Toen hij die handtekening zette was hij nog beduusd van de heftige aanrijding en heeft hij gedaan wat de politie hem vroeg te doen. Consument heeft gesteld niet zichzelf te zijn geweest na de aanrijding, waardoor hij getekend heeft voor een situatie die niet de werkelijke weergave van de afgespeelde feiten weergaf.

Toen hij werd aangereden stond hij op de juiste weghelft stil, nadat hij een aantal auto's had ingehaald, en werd hij aangereden door het onverzekerde voertuig. Twee getuigen-verklaringen van personen die op een scooter achter het onverzekerde voertuig reden ondersteunen die lezing van de feiten. Zij hebben aangegeven dat Consument (bijna) stil stond, maar in ieder geval op zijn eigen weghelft.

Aan de in het toedrachtonderzoek genoemde getuigenverklaringen dient geen gewicht te worden toegekend. Doordat de overige getuigen de stelling van de onverzekerde wederpartij herhalen – dat het onlogisch is dat die onverzekerde partij op de verkeerde weghelft reed, omdat die dan ook de overige voertuigen in de rij had moeten raken – heeft het er alle schijn van dat deze verklaring door de onderzoeker is ingefluisterd.

Verweer van Aangeslotene.

3.3 Kort en zakelijk weergegeven zijn door Aangeslotene de volgende verweren gevoerd. Het klachtenbureau van Aangeslotene heeft zijn afwijzing in de brief van 12 juni 2019 gemotiveerd met verwijzing naar de verklaring van Consument, de getuigenverklaringen die zijn ingediend, het proces-verbaal van de politie, het schadeformulier, de verklaring van de inzittenden waar de motorfiets van Consument tegenaan is gekomen en de telefonische verklaring van de politie.

4. Beoordeling

4.1 Consument doet een beroep op de aansprakelijkheid van de bestuurder van het onverzekerde voertuig. Aangeslotene bestrijdt de door Consument gegeven toedracht. Dat brengt mee dat Consument zal moeten bewijzen dat die bestuurder voor het ongeval aansprakelijk was. Om te beoordelen of Consument in dat bewijs geslaagd is, dient de Commissie de ingebrachte bewijsmiddelen, die elkaar tegenspreken, af te wegen.

4.2 In het voordeel van het standpunt van Consument spreken zijn eigen verklaring en de verklaring van de twee getuigen, die hierboven in 2.4 zijn benoemd. De getuigen stellen dat Consument voor een stoplicht op zijn eigen rijbaan nagenoeg stilstond en vervolgens door de bestuurder van het onverzekerde voertuig werd aangereden, die de bocht te ruim en met een hoge snelheid had genomen. Daartegenover staat de lezing van de bestuurder van het onverzekerde voertuig, die heeft aangegeven dat hij op de voor hem bestemde rijbaan met Consument in aanraking is gekomen toen die op de niet voor Consument bestemde rijbaan aan het inhalen was. Onweersproken heeft Aangeslotene gesteld dat deze lezing ook volgt uit de Kenteken Plus melding van de politie en de situatieschets op het schadeformulier. Aanvullend heeft de bestuurder van het onverzekerde voertuig verklaard dat de lezing van Consument niet gevolgd kan worden, omdat hij in dat geval ook de overige voertuigen in de rij zou hebben geraakt. Omdat dit niet is gebeurd, kan de lezing van Consument niet kloppen. Dit is eveneens verklaard door de overige getuigen in het toedrachtonderzoek.

4.3 Consument heeft ten eerste gesteld dat aan (de verklaring op) het schadeformulier geen waarde mag worden gehecht, omdat hij na de aanrijding beduusd was en dat formulier louter op verzoek van de politie heeft ondertekend. De Commissie volgt die stelling niet. Daarvoor is van belang dat Consument direct na het ongeval is onderzocht door een medewerker van een ambulance, die voor het verkeerslicht stond te wachten. Consument heeft aangegeven dat daaruit bleek dat er, los van wat schrammen en blauwe plekken, geen noodzaak was tot verdere medische evaluatie. Dat Consument van de aanrijding behoorlijk geschrokken was, wil de Commissie wel aannemen. Die omstandigheden zijn echter niet anders dan ze zich doorgaans na een verkeersongeval voordoen. Dat er sprake was een bijzonder ingrijpend effect op de geestestoestand van Consument, waardoor hij niet meer in staat was het schadeformulier op de waarheid daarvan te controleren, voor welke stelling Consument geen feiten heeft aangedragen, ligt dan ook niet voor de hand en zal bij de bewijswaardering dus niet worden meegenomen.

4.4 Ten tweede heeft Consument gesteld dat de verklaringen die in het kader van het toedrachtinterview door de overige getuigen zijn gebleven buiten beschouwing moeten blijven. Volgens Consument is hun verklaring zeer waarschijnlijk door de onderzoeker ingefluisterd. Na het ongeval stelden zij alleen een klap te hebben gehoord, maar het ongeval zelf niet te hebben waargenomen. In het kader van het toedrachtonderzoek hebben zij verklaard dat de lezing van Consument niet kan kloppen, omdat de bestuurder van het onverzekerde voertuig dan ook de overige wachtende voertuigen in de rij van Consument had moeten raken. Omdat dit niet is gebeurd, stellen zij dat de lezing van Consument niet waar kan zijn. De Commissie laat in het midden of deze getuigen op grond van eigen waarneming hebben verklaard dan wel, of hun verklaring aan een suggestie van de onderzoeker is ontleend.

De vraag blijft hoe dan ook, hoe de aanrijding op de voor Consument bestemde rijbaan heeft kunnen plaatsvinden zonder dat niet ook andere weggebruikers op die weghelft zijn geraakt. Consument heeft daar geen aannemelijke verklaring voor gegeven. Uitgaande van deze constatering blijft aan de door Consument gegeven toedracht te veel twijfel bestaan.

4.5 De Commissie concludeert daarom dat Consument zijn lezing van de toedracht van het ongeval onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. De vordering wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.